

Steven Verhorst

Opgenomen

De dag dat de wereld veranderde

Deel 1 uit de serie: Als tijd opraaft

Roman

Opgenomen

... op een teken,
bij het roepen van een aartsengel
en bij het geklank van een bazuin ...

Opgenomen

De dag dat de wereld veranderde

Steven Verhorst

Opgenomen, De dag dat de wereld veranderde
Steven Verhorst

© 2020 ZijnZorg Uitgeverij, Geldermalsen
www.zijnboek.nl
ISBN 9789083063911
NUR 301

1^e druk, april 2020
2^e druk, augustus 2020

Alle rechten voorbehouden

De Bijbeltekst in deze uitgave is gebaseerd op de
NBG-vertaling © 1951 Nederlands Bijbelgenootschap

eerste dag

Hoofdstuk 1

Peter Bosman was tevreden met zijn oude autootje. Het reed op dit moment nog geen tachtig, maar hij had geen haast. De ruitenwissers waren weer uit en de nevelige lucht verstrooide het plukje oranje licht dat door de zon nog af en toe door de wolken prikte. Ze waren vrij vroeg van het werk vertrokken en zouden ruim op tijd thuis zijn voor het eten. 'Wat leuk dat je deze keer meegaat', zei hij. 'De vorige keren had je altijd een of andere smoes.' Hij keek even opzij en grinnikte. Zijn collega naast hem zat half te slapen. 'Hé, Mark!'

Mark Stam schrok op. 'Ik sliep heus niet hoor. Wat zei je?' Hij haalde een hand door zijn verwarde haar en ging wat rechter op zitten en keek uit het raam. 'Wat rij je weer langzaam!', mopperde hij. Hij mopperde altijd, overal over. Iedereen die hem kende wist dat. Maar Peter was iemand die begreep dat hij het niet zo bedoelde. Dat was het fijne aan Peter. 'Wat zei je nou?'

Lachend herhaalde Peter zijn opmerking. 'Je wilde volgens mij nooit echt mee hè.' Hij nam nog wat vaart terug en bleef achter een vrachtwagen hangen. 'Je had altijd een of andere reden om niet mee te hoeven gaan.'

'Dat klopt wel. Maar nu heb ik wel een beetje belangstelling gekregen.' Mark keek Peter aan. 'Na al je gemauw erover.' Hij grinnikte. 'Je vertelde zulke spannende verhalen! Bovendien, niet geheel onbelangrijk, vind ik het wel leuk dat ik lekker mee kan eten.' Hij keek naar buiten. Het begon opnieuw te regenen en de vrachtauto voor hem verdween af en toe door een sluier van regen. 'Wat een weer!' Carpoolen was handig, maar Peter

reed niet zo snel. Maar met het uitzicht op een lekkere maaltijd mocht hij niet mopperen.

Peter zette de ruitenwisser iets sneller. 'Miranda zegt altijd: Of ik nou voor vijf of voor zes kook, dat maakt niets uit.' Zijn vrouw was blij geweest toen hij thuis verteld had dat Mark eindelijk een keertje mee wilde en ze had meteen gezegd dat hij dan ook maar moest komen eten. Mark was sinds zijn echtscheiding alleen en hij zag eruit alsof hij niet gezond te eten kreeg. Miranda zou daar wel eventjes wat aan doen.

Zodra Peter wat meer zicht kreeg, besloot hij de vrachtwagen in te halen en gaf richting aan. Voor zijn doen reed hij snel de vrachtwagen voorbij en ging meteen weer rustig rechts rijden. Een tegenligger schoot voorbij en liet zijn wagentje heen en weer schudden.

Hij vond het gezellig dat zijn collega naast hem zat. In de afgelopen jaren waren ze bevriend geraakt. Mark was wel zijn directe chef, maar daar was buiten werk niets van te merken. De regen was nu opgehouden en er scheen opeens een mager, rood zonnetje. Hij dacht aan zijn vrouw en had niet eens door dat hij glimlachte.

Mark ging weer wat verder onderuit zitten. Het was nog een kwartier rijden of zo. Het werk van die dag begon langzaam van hem af te glijden. De spanningen die er waren, omdat er ontslagen dreigden, hielden hem veel bezig. Hij was de man die de mensen moest gaan vertellen wie mocht blijven en wie naar huis moest, terwijl het van bovenaf besloten zou gaan worden. Hij was het soms niet zo eens met de keuzes die daar gemaakt werden en de op handen zijnde ontslagronde zou misschien wel eens ongemakkelijk kunnen uitpakken. De bazen van de bovenste verdieping wisten niet zo goed als hij hoe het er op de werkvloer aan toe ging, maar ze vroegen nooit om zijn advies.

Peter mocht waarschijnlijk blijven. Dat hoopte hij in elk geval, want hij was een harde werker, betrouwbaar en vriendelijk. Zijn werk was op tijd klaar en van goede kwaliteit. Bovendien moest hij er niet aan denken om uitgerekend Peter naar huis te moeten sturen. Mark gluurde door zijn oogwimpers naar de weg voor hen. Opeens schreeuwde hij: 'Hé, blijf je wel even tussen de lijntjes?'

~

De wagen schoof de weg af, kwam in het gras, miste net een verkeersbord, kieperde bijna om naar de rechterkant maar kwam met een harde klap weer op vier wielen terecht. De weg was omhooggegaan om een spoorweg te kruisen en ze waren ongeveer op het hoogste punt aangekomen. Tot zijn schrik doken ze in het schemerdonker de diepte in waardoor de wagen steeds meer vaart maakte. Marks adem stokte. Bonkend en stotend schoten ze de steile helling af in de richting van een elektriciteitsmast die bij het spoor stond. Naast die mast zag hij een vrachtauto op zijn kant over de spoorbaan liggen. Een paar wielen draaiden nog.

Mark hing zo ongeveer in zijn gordel en schoot instinctief met zijn handen naar voren tegen het dashboard. De auto stuitte en hij stootte hard zijn hoofd. Na een klap tegen een stuk beton draaide de wagen rammelend in al zijn voegen naar links. Met een luide knal klapte er een band. De koplampen gingen uit. Ze schoven zijdelings naar rechts en de wagen begon om te kiepen. Hij zag in een flits door het rechterraampje de mast op zich afkomen.

Hij dacht aan zijn kinderen, zag hun beide gezichten voor zich, dacht aan de puinhoop die hij van zijn huwelijk had

Opgenomen

Mark komt bijna om bij een ernstig auto-ongeluk. Door verhalen die hij leest op internet en hoort van de verpleegkundigen wordt hij gedwongen om na te denken over zijn tot nu toe onsuccesvolle leven.

Natasja is een geslaagde binnenhuisarchitecte. Wanneer op een dag mensen om haar heen opeens verdwijnen, denkt ze direct te weten wat dit betekent. De kerk, die ze regelmatig bezoekt, had het af en toe over de Opname van gelovigen. Maar dat kon toch niet waar zijn? De ontdekkingen die ze doet, veranderen haar leven diepgaand en onomkeerbaar.

Dit boek gaat over ongeloof en angst, verlies en rouw en over spijt en onverschilligheid. Daar doorheen zijn mooie verhalen geweven over geluk en nieuw leven. Allemaal als gevolg van die ene dag. De dag dat de wereld veranderde.

Deel 1 uit de serie: Als tijd opraakt

